

πολιτικά ἀνάμειξιν, οὐδὲν ἐπομένως τῶν κομμάτων εἰς ἃ ἡ κοινωνία διηρηταί προσπαθεῖ νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν ἐπιρροήν της.

ΤΟ ΦΩΝΟΓΡΑΦΟΝ

Ἡ πρόοδος ἡ γενομένη εἰς τὴν τηλεγραφίαν, ἐπήνεγκε τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ τηλεφώνου δι' οὗ ἀνθρώπινος φωνὴ δύναται ν' ἀκουσθῇ εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν μιλίων καὶ περαιτέρω. Ἀλλὰ κατὰ τὸ ἀπελθὼν ἔτος ἐτέρα ἀνακάλυψις ὁμοίας φύσεως ἐγένετο ἡ τοῦ Φωνογράφου, ὑπὸ τοῦ *T. A. Edison* ἀξιοματιζομένου τοῦ Ἀμερικανικοῦ στρατοῦ, δι' οὗ λέξεις προφερθεῖσαι δύνανται ν' ἀποταμιευθῶσιν εἰς οἰονδήποτε μέρος τῆς ὕφης, καὶ πάλιν ν' ἀναπαραχθῶσιν χιλιάκις ἐάν ἡ χρεία. Τὸ φωνογράφων εἶναι μηχανισμὸς διὰ τοῦ ὁποίου ἄγγελμα οἰαςδήποτε ἐκτάσεως δύναται νὰ ἀπαγγελθῇ ἐπὶ ἐλάσματος μετάλλου, τοῦτο δὲ ν' ἀποσταλῇ εἰς οἰονδήποτε μέρος τοῦ κόσμου, τὸ δὲ ἄγγελμα, ἀπίστευτον φαίνεται, δύναται διὰ μηχανικῆς ἐνεργείας νὰ ἀναπαραχθῇ τοιούτοτρόπῳ ὥστε ν' ἀκουσθῇ ἐν αὐτῇ τῇ φωνῇ τοῦ ἀποστείλαντος προσώπου. Διὰ τῆς παραδόξου ταύτης ἐφευρέσεως, ἡ ἀρχαία οἰκεία φωνὴ φίλου ἀποθανόντος δύναται ν' ἀναπαραχθῇ λαλοῦσα πρὸς ἡμᾶς, ἐν αὐτοῖς τοῖς ἰδίοις φθόγγοις καὶ τῇ αὐτῇ δυνάμει εἰς ἃ τὸ οὖς ἡμῶν ἦν ποτὲ εἰθισμένον. Διὰ τοῦ ἐλάσματος τοῦτου ὁ ἥχος πρῶτον τρέπεται εἰς ὀρατὴν μορφήν, καὶ τὸ ἄγγελμα μεθερμηνεύεται τρεπόμενον εἰς ἤχον. Τὸ πρόσωπον τὸ λαμβάνον τὰ τεμάχια τοῦ λεπτοῦ ἐλάσματος ἐκ λευκοσιδήρου ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ ἄγγελμα ἀποτυπώται, τίθησι τὰς λωρίδας ἐπὶ τοῦ κυλίνδρου συσκευῆς τινός, καὶ τιθέμενος τὸν κύλινδρον εἰς κίνησιν, ἀκούει τὴν φωνὴν τοῦ φίλου τοῦ λαλοῦσαν πρὸς αὐτὸν ἐκ τοῦ μετάλλου.

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ

[Ἰπὸ *I. Π. ΠΥΡΡΑ*]

Τὰ προδρομικὰ συμπτώματα ἐκφαίνονται οὐχὶ ἄθροα καὶ διὰ μιᾶς· ἀλλ' ἐν πρώτοις ἐν ἡ δύο, κατόπιν παρουσιαζομένης τῆς αὐτῆς αἰτίας ἢ ἄλλης ἀναφαίνονται ἄλλα νέα, ἢ ἐπιτείνονται τὰ ὑπάρχοντα, καὶ οὕτως, ἐάν μὴ διαλυθῶσιν ἐγκαίρως διὰ τῆς ὑγιεινῆς καὶ θεραπευτικῆς, συλλέγονται κατὰ μικρὸν, καὶ ἄθρως πάντα καὶ παρουσιάζουσι κατόπιν τὴν νόσον. Ἀνάγκη λοιπὸν καταστροφῆς καὶ διαλύσεως τῶν τοιούτων νοσηρῶν συμπτωμάτων, ἵνα ἐγκτασταθῇ καλῶς ἡ ὑγίεια.

Ὁ ἱερός Ἰπποκράτης (π. διαίτης τὸ πρῶτον) ἐκφράζεται ὡς πῶς περὶ τούτου:

«Οὐ γὰρ εὐθὺς αἱ νοῦσι τοῖσιν ἀνθρώποισι προσγίγνονται, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν συλλεγόμενα ἀθρόως ἐκφαίνονται. Πρὶν οὖν κρατέσθαι ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, τὸ ὕγιες τοῦ νοσήρου, ἃ πάσχουσιν ἐξεύρηται μοι, καὶ ὅπως χρὴ ταῦτα καθιστάναι ἐς τὴν ὑγείαν.»

Ἐάν τὰ προδρομικὰ συμπτώματα ἐπιμένωσι τὴν δευτέραν ἢ τὴν τρίτην ἡμέραν, καὶ ἐπέλθῃ πυρετὸς εἰ-

τε μετὰ ῥίγους εἴτε ἀνευ τούτου, σημεῖον ὅτι ἀρχεταί νόσος.

Μένε τότε ἐν τῇ κλίνῃ καλῶς κεκαλυμμένος· καὶ εἰ μὲν διψᾷ πίνει ποτὰ δροσιστικά, σμαδάαν, πορτοκαλλάδαν, ἐλαφρὰν λεμονάδαν ᾗ. Μὴ τρῶγε ὑπάρχοντος πυρετοῦ, πίνει δὲ ἀντὶ φαγητοῦ κύαθον ζωμοῦ ὀρνίθου. Ἐάν δὲ προϋπάρχῃ δυσκοιλιότης λάβε τὴν πρῶταν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἢ τῆς ἐπιοῦσης ἐλαφρὸν καθάρσιον.

Συνάμα ληφθῆτωσαν πάντα τὰ τῆς ὑγιεινῆς παραγγέλματα πρὸς εἰσπνοὴν καθαροῦ ἀέρος. Διατῆρε· δὲ καὶ καθαριότητα ἐνδυμάτων καὶ καλυμμάτων ᾗ. Ὁ θάλαμος, ἐνθα μένει ὁ ἄρρώστος, μὴ ἔστω πολὺ θερμὸς, ἀλλ' οὔτε καὶ πολὺ ψυχρὸς. Οὐδεὶς τῶν περὶ τὸν ἄρρώστον μὴ ἀνευ ἀνάγκης ὁμιλῇ μετ' αὐτοῦ. Μενέτωσαν δὲ ἐν τῷ θαλάμῳ ὀλίγοι. Τὰ ἀφεδεύματα ἀμέσως ἐκφέρειν, καὶ ἀνοίγειν τὴν θύραν ἢ τὸ παράθυρον μακρὰν τοῦ ἀσθενοῦ πρὸς ἀποβολὴν τοῦ ἀκαθάρτου ἀέρος. Κατὰ δὲ πᾶσαν πρῶταν μετὰ τὴν ἀνατρέποντος τοῦ καιροῦ, μενέτω ἐπὶ τέταρτον ὥρας ἐν τολῇν τοῦ ἡλίου καὶ ἐσπέρας πρὸ τῆς δύσεως, ἐπιπαράθυρον μετὰ τῆς θύρας ἀνοικτὰ πρὸς ἀνανέωσιν τοῦ ἀέρος τοῦ θαλάμου, τοῦ ἄρρώστου ὄντος καλῶς προφυλαγμένου καὶ ἀρμόδιως κεκαλυμμένου. Ἡ κλίνη ἔστω ἀνευ παραπετάσμάτων, καὶ μὴ ἐγγὺς τῶν τοίχων, ἵνα οὕτω διέρχεται ἀνθρώπος, καὶ ἀνανεοῦται εὐχερέστερον ὁ ἀήρ. Αἱ ἡθικαὶ ταραχαὶ εἰσὶν πολὺ ἐπιβλαβεῖς· πολλάκις μεταβάλλουσι τὴν ἡπειοτάτην νόσον εἰς κακὴν. Μὴ μενέτωσαν ἐν τῷ θαλάμῳ ἄνθη, οὔτε ὅσμαι εὐώδεις καὶ μὴ. Μὴ ὁμιλεῖ εἰς τὸν ἀσθενῆ ἀποτόμως καὶ σκιθρωπάζων· ἀλλὰ μελιχίως, ἔχων ὄψιν φαίδημον καὶ γηθόσυνον· οὕτως ἐχέτωσαν καὶ οἱ τὸν ἀσθενῆ περιποιούμενοι.

Ἐάν ὁ πυρετὸς ἐξακολουθῇ δοθῇ τὴν ἐπιοῦσαν ἐκ πρῶτας ἀφεψήμα κίνας μετὰ νάρδου (βαλεριάνας) καὶ γλυκανίσου· διότι τοῦτο πολλάκις ὑπῆρξεν ἡ ἀγκυρα κατὰ τῆς τρικυμίας τῆς νόσου. Πολλάκις ἤρκησεν ἡ χρῆσις τοῦ ἀφεψήματος τούτου πρὸς διάλυσιν, πρὸς καταβολὴν τῆς ὁρμῆς τῆς νόσου, καὶ πρὸς αἴσιον πέρας τῆς θεραπείας.

Ἐάν ὁ πυρετὸς τὴν ἐπιοῦσαν τῆς χρήσεως τοῦ ἀφεψήματος ἐξακολουθῇ, καὶ ὁ ἰατρὸς ἄπεισι, ἐπ' ἀνέλαβον τὴν χρῆσιν αὐτοῦ. Ἐάν δὲ ὁ πυρετὸς προχωρῇ καὶ ἐνυπάρχῃ πόνος ἐπὶ τοῦ ἐπιγαστρίου, σκατόδινη, ἢ κεφαλαλγία, ὕπνος κακὸς, βῆξ ἐπίπονος μετὰ πόνου ἐπὶ τοῦ θώρακος καὶ ἀποχρέμψεων αἱματοφόρων, ἢ ἄλλων καὶ ἀνευ τούτων, διαταραχτικῶν συμπτωμάτων σπεῦσον τότε πρὸς πρόσκλησιν ἰατροῦ καὶ μακρὰν ὄντος.

Ἐν γένει εἰπεῖν ἅμα ἀναφανῇ ὁ πυρετὸς, ἢ διαίτα τοῦ πάσχοντος ἔστω αὐστηρά. Πρόσφερε μόνον ποτὰ δροσιστικά, καὶ οὐδεμίαν τροφήν. Ὁ θεῖος Ἰπποκράτης ὀρίζει τὴν τοιαύτην διαίταν εἰς αἰτίαν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, μεθ' ἧς δοθῇ τὸ ῥόφημα ἐκ ζωμοῦ ὀρνίθου μετὰ πάστας πολλοῦ (φιδέ).

Ἐν δὲ ὀξείᾳ καὶ πυρετικῇ νόσῳ οὐ μόνον τροφῆς ἀπέχεσθαι, ἀλλὰ καὶ ποτοῦ οἴνου. Ὁ Πλούταρχος (ὕγ.